

П О Л О Ж Е Н Н Я

про організацію й завдання диверсійних загонів

1. Загальна мета організації диверсійних загонів

1. У випадку повстання Українського Народу проти московської окупації Уряд УНР повинен бути готовий до впливу на напрям революційної акції, щоб здійснити стремління народу до незалежності.

Національна революція прибравши стихійних форм, може викликати небажані ексцеси та дезорганізацію в наслідок яких ворог може зміцнитися й знов повести наступ на Україну.

З огляду на це Уряд повинен мати завчасу засоби опанувати революційний рух і скерувати його, по перше, - в напрямку організованої боротьби з ворогом, що намагатиметься рух цей здушити, по друге - творчої діяльності над відбудованням державного життя УНР.

2. Здійснити повще вдасться лише тоді, коли у відповідний момент на місцях буде опановано настроями зреволюціонованих мас, та використано ці маси для оволодіння важливими політичними і стратегічними об'єктами, саме - великими населеними пунктами, комунікаційними засобами, особливо залізничними вузлами, як і військовими частинами та адміністративним апаратом.
3. Таке важливе завдання може бути покладено на вибраних людей, що стануть на чолі невеликих, спаяних ідеєю і взаємним довірям, диверсійних загонів.

Ці вибранці повинні посідати необхідні для такої надзвичайно важливої державної праці, прикмети, саме: повну відданість ідеї визволення Батьківщини під прапором УНР, високу мораль, офірність, вміння орієнтуватися в політичній і воєнній ситуації, організаційний хист, вміння порвати і вести за собою маси.

Вміння зорганізувати і утримати в карності потрібну в цей час збройну силу, щоб скерувати її на ворога, з метою його зни-

щити, або принаймні на довший час обезвладнити, та щоб забезпечити лад і спокій на Україні, як рівнож створити відповідний ґрунт для приходу організованого нашого війська й законної влади УНР, єи найголовнішим завданням начальників диверсійних загонів.

4. На території України розташовано 12 територіяльних дивізій, які комплектуються з українців, через що уможлиблюється опанування ними і використання для наших цілей. Для цього пожаданим є зорганізування відповідної кількості диверсійних загонів. Загони ці мають пробитися збройно в райони розташування територіяльних дивізій з метою опанування ними, підсилюючи по дорозі місцеву бойову й організаційну діяльність.

II. Організація і склад загонів

5. Начальників загонів призначає Голова Директорії Головний Отаман на внесок Міністра Військових Справ.
6. Начальник загону складає загін на підставі особистого добору людей.
7. Сила кожного загону залежить від його завдання і обстанова.

Перед виправою основний склад кожного загону визначає Міністр Військових Справ.

В кожному разі до складу основного повинно входити не менше 10-15 старшин і від 25 до 50 підстаршин і козаків.

З огляду на потребу великої швидкості руху напочатку загін має бути кінний з належною кількістю кулеметів і підривного матеріялу.

Обставини організаційного і воєнного характерів можуть допровадити склад загону на Україні до нормального складу дивізії.

8. Загон повинен бути належно забезпечений перед виправою в військово майно і гроши. В дальшому користує з засобів на Україні згідно цього Положення.
9. При загоні перебуває призначений Урядом/через порозуміння Міністрі Справ Військових і Внутрішніх/ цивільний референт політичний, на обов'язку якого лежить помагати начальникові загону в справах організації цивільної адміністрації, стосунків з нею і населенням.

III. Завдання Начальника Загону

А. Воєнні

10. Начальник загону з основний його складом в спосіб і місці, вказані Міністром Військових Справ, після збірки та одержання всього призначеного для військового і матеріального забезпечення загону, продерається на Україну, прямуючи у визначений йому район.
11. Засадничо загін в повній мірі розвиває свою діяльність лише в районі для нього визначенім, де він або опановує відповідною територіяльною дивізією, або, наколи це не є можливим з різних обставин, вживає всяких заходів до розгорнення до складу вимаганого обстановою.
- Але по шляху руху до свого району, Начальник загону може вдатися до бойових ділань з метою знищення ворожої живої сили, оволодіння важливим пунктом, перервання ворожої комунікації, впровадження до його шеревів паніки тощо, наколи це не загроджує небезпекою для основного складу загону, або не втягне його загін в акцію на довший час.
12. В районі визначенім для диверсійного загону, Начальник загону опановавши відповідною територіяльною дивізією, або розгорнувши свій загін чинить на підставі Статуту польової служби/арт. 795-810 /вживаючи заходів до:

- а/ знищення в районі для нього визначенім живої сили ворога;
- б/ обезвладнення в цьому районі в той чи инший спосіб ворожого командного складу і адміністрації військової;
- в/ виявлення і забезпечення різного військового майна і грошей;
- г/ відновлення функціонування військово-адміністративного апарату, для чого призначає на чільні посади людей або з числа основного складу загону, або місцевих надійних людей, вказаних місцевими національними організаціями;
- д/ організування і підготовки збройної сили, необхідної чи на випадок збройної боротьби з ворогом в

своєму, або сусідніх районах чи взагалі до розпо-
рядимости Уряду УНР

Начальник загону, виявляючи ~~як~~^{ххх} максимум ініціативи робить все, щоб забезпечити з
~~як~~ погляду воєнного свій район і по можливості спричинити-
ся до звільнення від ворога сусідніх районів.

Б. Політичні

13. Дуже важливе значіння має відповідна політична акція
Начальника загону в своєму районі.

За допомогою місцевих національно-патріотичних ор-
ганізацій та впливових ~~п~~родинючих осіб, що стоять на
грунті нашої державности, Начальник загону організовує
широку інформаційну працю, стежить за ворожою пропаган-
дою, настроями населення тощо, твердою рукою провадячи
політичну акцію, зміряючи до консолідації населення під
прапором УНР.

В. Стосунок до адміністрації і населення

14. Обставини вимагатимуть в тяжкому періоді повстання зали-
шити без змін так правні норми, впроваджені на Україні
окупантською владою, оскільки вони не суперечать ідеям
нашої державности, як рівнож апарат адміністративний,
змінивши в разі потреби чільних осіб на відомим патріо-
тів за вказівками вірогідних місцевих людей. Це є обо-
в'язком Начальника загону.

Начальник загону повинен твердо тримати в своїх руках
адміністрування даним районом, доглядаючи за службовим
і політичним захованням персоналу адміністрації, дотри-
манням ним існуючих і впроваджених правних норм.

За допомогою місцевої адміністрації Начальник загону
провадить працю над організуванням різних національно-
патріотичних товариств, громад, клубів тощо, причім голов-
ну увагу звертає на об'єднання шкільної молоді; для цієї
мети підходять спортові організації, пожежні товариства
і т.д.

15. Начальник загону вживає всіх заходів до унешкодливлення московських і місцевих елементів, ворожих ідеї нашої суверенности.
16. Начальникові загону прислуговує при потребі право оголосити район на воєнному стані і чинити на підставі законів воєнного часу.

IV. Обовязки і права Начальника загону

17. Начальник загону чинить іменем Уряду УНР на підставі цього Положення і словесних вказівок Міністра Військових Справ, одержаних перед виправом, рівнож його писемних розпоряджень.
18. Начальник загону повинен:
- а/ вжити всіх заходів, аби дістатися до визначеного йому району;
 - б/ за всяку ціну опанувати районом, вміло зберігаючи основний склад загону та організовуючи на місці ^в способи вищенаведені, збройну силу;
 - в/ оголосити і забезпечити в цьому районі владу УНР;
 - г/ забезпечити в районі повний спокій, нормальне функціонування адміністративних, судових та інших установ, телеграфу, пошти, банків і т.д.;
 - хх. д/ забезпечити цілість полишеного ворогом майна, пам'ятати, що воно є власністю всього народу українського;
 - є/ за всяку ціну утримувати зв'язок з Міністром Військових Справ, доповідаючи про всю свою працю і видані розпорядження; рівнож тримати зв'язок з найближчими сусідніми Начальниками загонів, інформуючи їх про становище в своєму районі;
 - е/ виконувати всі розпорядження Міністра Військових Справ;
 - ж/ стежити, аби на всі видатки, зроблені для потреб загону одбіралось поквитування, стверджене органами місцевого самоврядування;
19. Начальник загону має право:
- а/ приймати всякі бойові рішення, що мають метою допровадити безпосередньо чи посередньо до виконання

- одержаного ним завдання;
- б/ користати через органи місцевого самоврядування з місцевих засобів для забезпечення загону грошми, харчами, речами та різними майном, видаючи про це поквитування;
 - в/ видавати всякі розпорядження, що мають на меті забезпечення порядку, спокою, охорону майна, аж до одержання в цій справі розпоряджень Уряду УНР;
 - є/ в своєму районі робити часово призначення на всі посади військові і адміністративні; в цьому відношенні є необхідним користати з опінії місцевих національно-патріотичних організацій;
 - е/ дозволит господареві загону робити видатки без поквитування на суму не вище 500 золотих гривень, наколи воєнні обставини не дозволяли одержати необхідне поквитування.
20. Після одержання розпорядження Міністра Військ^кових Справ про призначення Урядом відповідних Начальників військових із адміністрації цивільної, яким підпорядковується і даний район, Начальник загону передає їм по належності всі справи військові і загально-адміністративні, докладно інформує цих начальників про всі кжджж проваджені ним справи, видані розпорядження, тощо. Виготовляє докладне справоздання з своєї праці і після одержання від цих осіб посвідчень про передачу своїх обовязків і справ відправляється до місця перебування Уряду УНР, де виготовлене справоздання представляє Міністрові Військових Справ.
21. За поповнені службові злочини, Начальник загону поносить судову відповідальність.-